

Nanjing-traktaten 1842

Efter Kinas nederlag i den 1. opiumskrig (1939-42) måtte Kina d. 29 August 1842 underskrive den første af en lang række såkaldte 'ulige traktater', hvor man gav særlige handelstilladelser mv. til England og snart efter også Frankrig, USA og andre lande. De ulige traktater blev starten på det som i Kina omtales som de "100 års ydmygelser", idet traktaterne først blev annulleret igen under 2. verdenskrig. Det følgende er kun et uddrag af Nanjing-traktaten.¹²

2. Hans majestæt kejseren af Kina giver tilladelse til, at britiske borgere med husholdning må opholde sig i den hensigt at drive handel i byerne Canto, Amoy, Houchou, Ningpo og Shanghai. Hendes majestæt dronningen af England vil indsætte konsulere i hver og en af ovennævnte byer til at varetage kommunikationen mellem de kinesiske myndigheder og de udenlandske handelene, og til at tilse at rimelige skatter og afgifter til den kinesiske regering bliver betalt af den britiske majestæts undersåtter. ...

3. Da det ganske åbenbart er nødvendigt og ønskværdigt, at britiske borgere har en havn, hvor de kan reparere deres fartøjer, når dette behøves, og holde forråd til dette formål, afstår hans majestæt kejseren af Kina til hendes majestæt dronningen af England øen Hong Kong, som evigt skal være i hendes britiske majestæts, hendes arvingers og efterfølgeres besiddelse. Hong Kong skal styres efter de love og forordninger, som hendes majestæt dronningen af England finder det hensigtsmæssig for udlændinge.

4. Kejseren af Kina accepterer at betale et beløb på seks millioner dollars svarende til værdien af den opium som blev leveret til Canton i marts måned 1839, som løsesum for hendes britiske majestæts superintendent, som var fængslet og truet med døden af de kinesiske embedsmænd.

5. Kinas regering har tvunget de britiske købmænd til udelukkende at handle med de af den kinesiske regering godkendte kinesiske købmænd, (eller Cohong) (...) Kejseren af Kina accepterer at afskaffe denne praksis i fremtiden i alle de havne hvor de britiske købmænd måtte opholde sig, og tillade dem at udføre deres handelstransaktioner med hvem de måtte ønske (...)

6. Da den britiske majestæts regering har været tvunget til at udsende en ekspedition for at få oprejsning for de kinesiske myndigheders voldelige og uretfærdige behandling af den britiske majestæts undersåtter, accepterer den kinesiske kejser at betale en sum på 12 millioner dollars (...)

7. (omhandler hvordan den samlede sum på 21 millioner dollars skal betales)

8. og 9. (Om den betingelsesløse løsladelse af alle britiske statsborgere eller andre som har samarbejdet med englænderne og som er tilbageholdt af de kinesiske myndigheder)

10. (omhandler toldafgifter på import og eksportvarer i de omtalte traktatbyer – at afgifterne skal være kendte og fastlagte og at yderligere told på indenlandsk videreförhandling af disse varer ikke må overstige 5 %)

11. (fastslår at al kommunikation mellem de to lande regeringer og deres repræsentanter er mellem "fuldstændig ligeværdige parter")

12. Når den kinesiske kejser har bekræftet denne traktat, og de første pengebeløb er modtaget, vil de britiske dronnings militære styrker blive trukket tilbage fra Nanjing og Den Store Kanal. (...)

13. Ratifikationen af denne traktat af hans majestæt kejseren af Kina og hendes majestæt dronningen af England skal udveksles så snart som den store afstand som skiller England og Kina tillader det, men i mellemtiden skal kopier heraf, som er signeret og forseglet af repræsentanter for de respektive Suveræner, omgående træde i kraft

Udstedt i Nanjing (...) d. 29. august på den hendes britiske majestæts skib Cornwallis (...)

HENRY POTTINGER, KEYING and ELEPOO.

¹² Efter <http://china.usc.edu/treaty-nanjing-nanking-1842> (oversættelse otto leholt)
Den senere Tianjin-traktat af 1858 kan ses på <http://www.chinaforeignrelations.net/node/144>